

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. J. R.**
zastoupený advokátem Mgr. Romanem Krakovkou
sídlem Pivovarská 1504/8, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava – Moravská Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2020 č. j. MSK 100155/2019, ve věci
určení právního vztahu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2020, č. j. MSK 100155/2019, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice ze dne 26. 3. 2019, č. j. 20554/2019, ve věci určení právního vztahu pozemní komunikace podle ust. § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“).
2. V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:
 - 1) Místní komunikace se na předmětném pozemku nachází neoprávněně, a proto měl správní orgán rozhodnout, že se na pozemku nenachází.
 - 2) Veřejný seznam (pasport) neobsahuje uvedení konkrétního pozemku žalobce, a proto nemůže být argumentem. Tyto specifické skutečnosti měly být zohledněny v rozhodnutí. Žalobce odkázal na ust. §§ 3064, 980 a 984 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (dále jen „OZ“).
 - 3) Žalobce namítl střet dvou veřejných zájmů, a to zájmu na veřejné prospěšnosti místní komunikace a zájmu na prospěšnosti prameniště a rybníka Trkač. V této souvislosti žalobce poukázal na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/04 a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp. zn. 6 As 65/2012.
 - 4) Závěr správních orgánů obou stupňů, že i když pasport místních komunikací neobsahuje výčet pozemků, na nichž se místní komunikace nachází, neznamená to, že na těchto pozemcích místní komunikace není, je nesprávný. Žalobce poukázal na ust. § 9 odst. 2 s zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) a na ust. § 5 odst. 1 a odst. 3 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „vyhláška č. 104/1997“).
 - 5) Žalobce napadl závěry znaleckého posudku, neboť znalece určil podjatý správní orgán. Žalobce nebyl přítomen u místního šetření ke znaleckému posudku.
 - 6) Z žádného výsledku provedeného v průběhu správního řízení nevyplývají nová skutková zjištění o tom, že obec v minulosti prováděla opravy a úpravy místní komunikace v dobré víře, že se tato místní komunikace č. 1 c nachází na pozemku obce, což nasvědčuje tomu, že byla umístěna nezákonným způsobem.
 - 7) Správní orgány nadbytečně vyhodnocovaly, jakou má místní komunikace funkci, když rozhodné je určení, zda se na pozemku místní komunikace nachází či nenachází.
 - 9) Žalobce rozporuje závěr, že se na pozemku místní komunikace nachází. Jestliže totiž potřebný zápis pro pozemek parc. č. X v pasportu místních komunikací není proveden v dnešní době a nebyl proveden ani v minulosti před rokem 1997, není splněna podmínka podle § 9 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, a proto nelze deklaratorně rozhodnout o tom, že se na předmětném pozemku nachází místní komunikace.

- 10) Žalobce namítl nehoráznou délku doby trvání správního řízení, které trvá více než 10 let.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobce v zásadě opakuje tytéž námitky, které uplatnil ve správním řízení. Žalovaný proto plně odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na § 142 odst. 3 správního řádu, podle kterého pro dokazování v řízení o určení právního vztahu platí ust. § 141 odst. 4 správního řádu obdobně. V § 141 odst. 4 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že ve sporném řízení může správní orgán též vzít za skutková zjištění shodná tvrzení účastníků. Pokud žalobce nyní uvádí, že znalec Ing. T. M. nezjišťoval skladbu komunikace na předmětném pozemku parc. č. X v k. ú. X, ale někde jinde, žalovaný zdůrazňuje, že zadáním znaleckého posudku bylo zjištění konstrukčních vrstev komunikace na části uvedeného pozemku a není důvod se domnívat, že se znalec od tohoto zadání odchýlil. Sonda byla provedena na okraji vozovky komunikace s živичným povrchem a tento povrch se taktéž nachází na předmětném pozemku. Aktuální tvrzení žalobce považuje žalovaný za účelovou reakci na vyvrácení jeho tvrzení, že sonda byla provedena v místě nepůvodního podloží. I kdyby se však o původní podloží nejednalo, stále jde o samostatnou nemovitou věc v občanskoprávním smyslu tvořenou z podkladových vrstev, u nichž lze vymezit, kde končí pozemek a kde začíná stavba a tato věc tvoří nedílný funkční celek s částí komunikace nacházející se na pozemku parc. č. X v k. ú. X, která je ve vlastnictví Obce Petřvald.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i správní řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
6. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že žalobce se dne 14. 9. 2009 obrátil na Obecní úřad Petřvald s žádostí o vydání deklaratorního rozhodnutí podle § 142 správního řádu, zda se na pozemku parc. č. X v k. ú. X (dále jen „pozemek parc. č. X“), který je ve vlastnictví žalobce, nachází místní komunikace. V podání ze dne 16. 12. 2009 žalobce doplnil, že nemá žádný doklad o tom, že se na pozemku místní komunikace nachází a podle jeho názoru takový doklad neexistuje, avšak Obec Petřvald část pozemku parc. č. X jako místní komunikaci využívá. Žalobce má však v úmyslu pozemek využívat jako zahradu a správní orgán by měl rozhodnout, že se na pozemku místní komunikace nenachází, pokud o její existenci nejsou žádné doklady. Dne 28. 12. 2009 vydal správní Obecní úřad Petřvald jako věcně a místně příslušný silniční správní úřad (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutí, jímž osvědčil, že na pozemku parc. č. X v k. ú. X se nachází těleso místní komunikace. Toto rozhodnutí bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 5. 2010 zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Další rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno dne 11. 1. 2011 a bylo jím deklarováno, že se na části pozemku parc. č. X v k. ú. X nachází těleso místní komunikace. Také toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 4. 2011 a věc byla vrácena k dalšímu projednání. Dne 12. 9. 2011 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž deklaroval, že se na části pozemku parc. č. X v k. ú. X nachází těleso místní komunikace, část pozemku parc. č. X je označena jako parc. č. X a má výměru 93 m². Rozhodnutí bylo na základě odvolání žalobce potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 12. 2012, které však bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 6. 2014, č. j. 22 A 144/2012-31. V dalším

řízení poté, co žalovaný následně zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a nařídil bezodkladně rozhodnout ve věci (příkaz žalovaného ze dne 1. 3. 2017 č. j. MSK 30454/2017), Obec Petřvald objednala zpracování znaleckého posudku k určení charakteru pozemní komunikace a dále správní orgán I. stupně vyslechl svědky M. J., A. B., RSDr. K. Š., Ing. J. J. Přípisem ze dne 14. 7. 2017 správní orgán uvědomil účastníky řízení o možnosti nahlédnout do spisu, seznámit se s podklady pro rozhodnutí a současně jim dal lhůtu k uplatnění námitek. Žalobce vyjádřením ze dne 31. 7. 2017 uplatnil námitku podjatosti správního orgánu I. stupně. Prvostupňový správní orgán rozhodnutím ze dne 11. 8. 2017 vydal rozhodnutí, v němž osvědčil stav, který již existuje a konstatoval, že na části pozemku parc. č. X (označeném parc. č. X) v k. ú. X se nachází komunikace a že část pozemku parc. č. X je označena v geometrickém plánu pro rozdělení pozemku č. 120-43/2010 zpracovaném Ing. E. G. a odsouhlaseném katastrálním úřadem pod č. 594/2010 ze dne 20. 4. 2010 jako parc. č. X v k. ú. X. Kopie geometrického plánu byla přílohou tohoto rozhodnutí. I toto rozhodnutí bylo zrušeno, tentokrát v autoremeduře správním orgánem I. stupně. Dne 24. 10. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž deklaroval, že se na části pozemku parc. č. X k. ú. X, označeném v předmětném geometrickém plánu, nachází místní komunikace III. třídy vedená v pasportu místních komunikací pod č. 1c s názvem „Přes obec“. Na základě odvolání žalobce bylo toto rozhodnutí žalovaným zrušeno rozhodnutím ze dne 31. 1. 2018. V dalším řízení vydal správní orgán I. stupně dne 1. 6. 2018 rozhodnutí, v němž deklaroval, že se na části pozemku parc. č. X (zahrada) v k. ú. X ve vlastnictví žalobce nachází stavba místní komunikace vedené v pasportu místních komunikací jako místní komunikace 1c „Přes obec“, která byla před jejím dodatečným zaměřením a zpracováním tohoto geometrického plánu vedena (evidována) pouze na pozemku parc. č. X v k. ú. X. I toto rozhodnutí bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 10. 2018 zrušeno a věc byla usnesením krajského úřadu č. j. MSK 141059/2018 předána pověřením Městskému úřadu Kopřivnice k projednání a rozhodnutí ve věci. Důvodem odebrání byla akceptovaná námitka žalobce na systémovou podjatost pracovníků správního orgánu I. stupně, neboť rozhodují o záležitosti, v níž se jedná o prospěchu obce jako vlastníka předmětné pozemní komunikace.

7. Městský úřad Kopřivnice (dále jen „pověřený správní orgán“) vydal dne 26. 3. 2019 pod č. j. 20554/2019/MČ rozhodnutí, jímž vyslovil, že na *pozemku parc. č. X v k. ú. X se nachází část místní komunikace pasport č. 1c „Přes obec“, konkrétně na části vyznačené v geometrickém plánu č. 120-43/2010 jako parc. č. X v k. ú. X. Geometrický plán č. 120-43/2010, který vyhotovila Ing. Bc. E. G., GEODETICKÉ PRÁCE Studénka dne 06. 04. 2010 a odsouhlasil Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Nový Jičín dne 20. 4. 2010 pod č. 594/2010, tvoří přílohu tohoto rozhodnutí. Předmětná část místní komunikace na pozemku parc. č. X v k. ú. X, je součástí místní komunikace pasport č. 1c „Přes obec“ jako samostatné věci.*
8. Ve svém rozhodnutí vyšel pověřený správní orgán ze skutečnosti, že Obec Petřvald jako vlastník místních komunikací vede v souladu s § 9 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích evidenci jím vlastněných pozemních komunikací. Pasport místních komunikací (původní) byl zpracován v r. 1973 a obsahoval základní údaje o místních komunikacích: číslo místní komunikace, její délku, resp. šířku. V pasportu je pod č. 1c je uvedena místní komunikace s názvem „Přes obec“ a jako její rozměry jsou uvedeny délka 825 m, průměrná šířka 5,0 m a průměrná šířka vozovky 4,0 m. Předmětná místní komunikace je veřejně přístupná pozemní komunikace, která slouží převážně místní

dopravě na území obce. Splňuje tak definici stanovenou § 6 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Trasování této místní komunikace je patrné ze situačních výkresů založených ve správním spise a z pasportu místních komunikací. Dále se pověřený správní orgán zabýval skutečností, zda tato místní komunikace včetně části nacházející na pozemku parc. č. X je samostatnou věcí v právním slova smyslu, nebo pouze určitým zhodnocením pozemku. Součástí spisové dokumentace je znalecký posudek Ing. T. M., znalce v oboru stavebnictví, stavby dopravní, stavební odvětví různá, z něhož vyplývá, že místní komunikace č. 1c včetně části nacházející se na pozemku parc. č. 20 je složena z podkladních vrstev z drceného kameniva a živičného krytu. Vyslechnutí svědci vypověděli, že obec Petřvald prováděla v 60tých letech 20. století opravy a úpravy místní komunikace včetně části označené nyní jako parc. č. X v dobré víře, že místní komunikace se nachází na pozemku obce Petřvald. Další úprava místní komunikace byla provedena v r. 1994 rovněž včetně části nacházející se na pozemku parc. č. X. Dle obsahu správních spisů probíhá u Okresního soudu v Novém Jičíně řízení ve věci odstranění komunikace z pozemku parc. č. X v k. ú. X, v souvislosti s nímž bylo Obcí Petřvald objednáno zaměření pozemků parc. č. X, parc. č. X a parc. č. X a zhotovení geometrických plánů (viz výše geometrický plán ze dne 6. 4. 2021). Na základě uvedeného dospěl pověřený správní orgán k závěru, že předmětná pozemní komunikace představuje samostatnou nemovitou věc a může tedy být samotným předmětem práv a povinností. Dále vyhodnotil, že místní komunikace má funkci spojovací a dopravní. Tyto své závěry vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž argumentoval převážně shodně jako následně ve správní žalobě. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

9. Podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu, správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.
10. Podle ust. § 142 odst. 3 správního řádu, pro dokazování v řízení o určení právního vztahu platí ust. § 141 odst. 4 obdobně.
11. Podle ust. § 141 odst. 4 správního řádu, ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.
12. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že pověřený správní orgán při vydání prvostupňového rozhodnutí vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu, kdy podkladem jeho rozhodnutí byl nejen pasport místních komunikací Obce Petřvald, ale také geometrický plán ze dne 24. 6. 2010, jímž došlo k zaměření pozemku parc. č. X z původního pozemku parc. č. 20, dále znalecký posudek ke stavbě místní komunikace a výpovědi svědků k existenci místní komunikace. Ve svém rozhodování správní orgány obou stupňů také správně vycházely ze stávající judikatury k problematice místních komunikací, zejména pak rozsudku NSS ze dne 11. 9. 2009, č. j. 5 As 62/2008-59, publikovaného ve Sb. NSS pod č. 2200/2011.

13. Žalobce v prvním žalobním bodě existenci místní komunikace na pozemku parc. č. X nezpochybňuje, má jen za to, že část místní komunikace byla na jeho pozemku umístěna neoprávněně, z čehož dovozuje, že mělo být deklaratorně rozhodnuto, že se na pozemku místní komunikace nenachází. S tímto názorem žalobce se krajský soud neztotožňuje. Skutečnost, že žalobci je známo, že se na části jeho pozemku č. X místní komunikace nachází, je seznatelná ze všech jeho podání od počátku správního řízení. Ostatně žalobce také vede u Okresního soudu v Novém Jičíně řízení o odstranění této místní komunikace z pozemku v jeho vlastnictví. Soud zdůrazňuje, že má-li žalobce za to, že se místní komunikace na jeho pozemku nachází neoprávněně, není postup podle ust. § 142 správního řádu právním nástrojem, kterým by mohlo dojít k nápravě.
14. Krajský soud nesdílí ani názor žalobce, že veřejný seznam (pasport) nemůže být důkazem o existenci místní komunikace, jestliže neobsahuje výslovné uvedení pozemku parc. č. X (příp. dříve parc. č. X jako součásti této místní komunikace. S touto právní otázkou se vypořádal již pověřený správní orgán ve svém rozhodnutí (str. 4), kde poukázal na ust. § 9 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, které upravuje, co zahrnují základní údaje o místních komunikacích uvedené v seznamu místních komunikací (pasportu). Se shodnou odvolací námitkou se pak vypořádal také žalovaný na str. 9 – 11 napadeného rozhodnutí. Žalovaný v této souvislosti také poukázal na související judikaturu NSS, a to rozsudek sp. zn. 9 As 15/2012, v němž NSS vyslovil, že byla-li pozemní komunikace místní komunikací podle právních předpisů účinných před 1. 4. 1997, zůstává jí tento status i podle zákona o pozemních komunikacích. Předmětná komunikace je přitom v pasportu obce vedena již od r. 1973. Jak již uvedly správní orgány obou stupňů, výčet parcelních čísel pozemků, které tvoří místní komunikaci, není povinným údajem ve smyslu právní úpravy obsažené v § 9 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. Správní orgány obou stupňů opakovaně uvedly, že předmětná místní komunikace je v pasportu vedena údaji odpovídajícími ust. § 9 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích a krajský soud jejich závěry plně aprobejuje, neboť jsou věcně správné a podložené obsahem správních spisů. Krajský soud s ohledem na stávající judikaturu (srov. např. rozsudek NSS sp. zn. 1 As 175/2017-33) zdůrazňuje, že není úkolem soudu, aby donekonečna rekapituloval odpovědi, jichž se účastníkům dostalo ve správním řízení. Soud považuje za podstatné, že žalobce v podané žalobě argumentaci správních orgánů žádným nosným způsobem nerozporoval. Jeho žalobní tvrzení je vedeno v rovině prosté negace závěrů správních orgánů.
15. Žalobce v této souvislosti dále odkázal na §§ 1064 a 980 a 984 OZ. Tuto argumentaci považuje krajský soud v daném řízení za zcela nepřípadnou, neboť není úkolem správních orgánů, aby se v řízení o vydání deklaratorního rozhodnutí ve smyslu ust. § 142 správního řádu zabývaly otázkami majetkoprávního vypořádání či jiného řešení tvrzeného zásahu do vlastnických práv žalobce. Krajský soud se zde ztotožňuje s názorem žalovaného vyjádřeným na str. 12 napadeného rozhodnutí.
16. Uvedenou argumentaci má krajský soud za vypořádané žalobní body 1), 2) a 4).
17. V další části žaloby žalobce namítl střet dvou veřejných zájmů, a to zájmu na veřejné prospěšnosti místní komunikace a zájmu na prospěšnosti prameniště a rybníka Trkač. Žalobce v této souvislosti také odkázal na soudní judikaturu týkající se této právní otázky. Krajský soud rovněž toto žalobní tvrzení považuje za zcela nepřiléhavé, neboť v řízení o vydání deklaratorního rozhodnutí ve smyslu ust. § 142 správního řádu není prostor pro poměrování různých veřejných zájmů a test proporcionality nepřipadá vůbec v úvahu.

Řízení dle ust. § 142 správního řádu je vedeno pouze za účelem zjištění, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se to stalo. Jakékoliv jiné nároky na toto řízení klást nelze, neboť by se tak nepřiměřeně rozšiřoval předmět řízení dle § 142 správního řádu nad zákonem vymezený rámec.

18. V dalším žalobním tvrzení žalobce brojil proti závěrům znaleckého posudku, když má za to, že znalce určil podjatý správní orgán. Dále žalobce namítl, že nebyl přítomen místnímu šetření. Obsahem správních spisů má soud za prokázané, že znalce pro vypracování znaleckého posudku, jenž posuzoval pozemní komunikaci včetně části nacházející se na pozemku parc. č. X, neustanovil Obec Petřvald jako správní orgán I. stupně, ale objednavatelem znaleckého posudku byla Obec Petřvald jako vlastník místní komunikace. Žalobní tvrzení tedy neodpovídá obsahu správního spisu. Podjatost znalce žalobce nenamítal a proti jeho osobě nevznosl žádné námitky. Obsahem a významem znaleckého posudku se žalovaný zabýval vyčerpávajícím způsobem na str. 11 napadeného rozhodnutí, kde se také vyjádřil k námitce žalobce, že nebyl osobně přítomen provedení místního šetření předmětné komunikace znalcem. Krajský soud shodně s žalovaným uvádí, že vypracování znaleckého posudku, stejně jako šetření na místě samém, které jeho vydání předcházelo, jsou úkony znalce a nikoliv správního orgánu. Žalobce jako účastník řízení by měl právo účastnit se ohledání provedeného správním orgánem. Znalec však neprovádí ohledání ve smyslu ust. § 54 správního řádu, ale ohledání místa jakožto soudní znalec pro účely vypracování znaleckého posudku. Ani tato žalobní tvrzení proto krajský soud neshledal důvodnými, když se s argumentací žalovaného plně ztotožnil.
19. Pokud jde o námitku, že nebylo prokázáno, že by Obec Petřvald provedla opravy a úpravy místní komunikace v dobré víře, a proto byla místní komunikace umístěna nezákonným způsobem, krajský soud opětovně zdůrazňuje, že předmětem deklaratorního rozhodnutí dle ust. § 142 správního řádu je určení existence konkrétního právního vztahu, přičemž právní orgán posuzuje fakticitu existence právního vztahu a nikoliv pohnutky či dobrou víru k tomu se vztahující. Takové úvahy mohou mít své místo v případném řízení o dopadu existujícího právního vztahu do vlastnických práv žalobce (např. v občanskoprávním soudním řízení), pro samotné řízení dle ust. § 142 správního řádu jsou však irelevantní.
20. V dalším žalobním bodě žalobce namítl, že je nadbytečné zkoumat funkci místní komunikace, když rozhodné je určení, zda se na pozemku komunikace nachází či nikoliv. Krajský soud má za to, že vyhodnocení otázky, k jakému účelu místní komunikace slouží, resp. jaké jsou její funkce (spojovací, dopravní) je součástí vyhodnocení skutkového stavu a z tohoto pohledu tedy má své místo v úvahách správních orgánů. Krajský soud v uvedeném hodnocení neshledal nic, co by způsobovalo nepřezkoumatelnost nebo vadu napadeného rozhodnutí.
21. Předposlední žalobní tvrzení, v něm žalobce opětovně poukazuje na nutnost zápisu pozemku uvedením jeho parcelního čísla v pasportu místních komunikací a na rozpor s § 9 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, má krajský soud za vypořádané již svou argumentací v odst. 14 tohoto rozsudku.
22. V posledním žalobním bodě žalobce namítl nepřiměřenou délku správního řízení. Krajský soud zde může toliko vyslovit, že délka řízení od podání návrhu v r. 2009 je nezvykle dlouhá, nicméně správní orgány nelze označit za nečinné, neboť v průběhu řízení byla vydána celá řada rozhodnutí, která však byla povětšinou procesně vadná. Věc se v minulosti již také ocitla před zdejším soudem v přezkumném řízení správním (sp. zn. 22

A 144/2012). Žalobce se mohl případně nečinnosti správních orgánů bránit v průběhu správního řízení, event. správní žalobou na nečinnost.

23. Závěrem krajský soud shrnuje, že rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně shledal věcně správnými, existence deklarovaného právního vztahu je řádně podložena řadou provedených důkazů, které jsou pro posouzení věci zcela dostačující, a proto krajský soud neshledal důvodů k doplnění důkazní situace účastnickou výpovědí žalobce, případně fotografiemi vodní nádrže Trkač, jak bylo navrženo v žalobě.
24. Na základě shora uvedené argumentace krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
25. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu v tomto soudním řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 16. 9. 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu